

РЕШЕНИЕ

№ 4271

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2460** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ срещу РЕШЕНИЕ № 575 от 17.02.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав, постановено по нахд № 12452/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречение с материалния закон. Изложени са твърдения, че в протеклото административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили пълноценното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Фактическото описание на нарушенията било пълно и ясно, станало е абсолютно разбираемо за нарушителя, който се е защитавал срещу него, както в административното производство, така и в съдебната фаза. Правилно е била посочена, като нарушена разпоредбата на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ, която била императивна и определяла задължително правило за поведение, свързано със сключването на правни сделки след разрешение от КЕВР. Нормата имала правнообвързващ характер за [фирма] и в обхвата ѝ попадали сделките, с които лицензиантът се задължавал към контрагента си, каквато сделка представлявала договора от 24.09.2020г. Противоправният характер на деянието произтичал от нарушението на чл.21, ал.1 т.23 от ЗЕ, поради което и законосъобразно дружеството е

било санкционирано, а за определения размер на санкцията са изложени достатъчно мотиви в НП. След като чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ е императивна норма и съдържа правило, което обвързва дружеството лицензиант с дължимо поведение, което не е извършено в съответствие с нея, то подлежи на санкциониране по реда на ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 17.02.2022г. на СРС, НО, 93-ти състав по нахд № 12452/2021г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № НП-94/05.08.2021г. Подробна аргументация е изложена в писмена защита, депозирана на 30.05.2022г. от юрк. С. П..

Ответникът- [фирма], представлявано от В. А. М., в хода на съдебния процес се представлява от юрк. Ч. Д. и юрк. Г. Т. , които изразяват становище за неоснователност на жалбата. Подробни правни съображения в защита на правилността на акта са развити в депозираните по делото на 09.06.2022г. и 15.06.2022г. писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 575 от 17.02.2022г. по нахд № 12452/2021г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав е отменил наказателно постановление /НП/ № НП-94 от 05.08.2021г., издадено от председателя на КЕВР, с което на основание чл.206, ал.2 във вр. ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 353.00 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева за извършено нарушение по чл.21, ал.1, т.23, пр.второ от ЗЕ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р. В. Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, изразяващи се в неправилна правна квалификация, регламентираща конкретно правило за поведение, защото в чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ не се съдържащо правило за поведение, за чието изпълнение е задължено енергийното предприятие. Освен това в тази норма били визирани две изпълнителни деяния, като не ставало ясно за нарушение на кое точно е ангажирана отговорността на дружеството. Не се съдържащо и обосновка, защо размерът на имуществената санкция е определен, като 0.0055 % от годишния оборот на ответника за 2020г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав правилно е приложил материалния закон. Не е налице въведеното отменително касационно основание по см. на чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във вр.чл.63в ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е

изяснена същата.

Споделя се и окончателния правен резултат за отмяна на наказателното постановление № НП-94/05.08.2021г. на председателя на КЕВР, по следните съображения:

По делото не е налице спор по фактите: Въз основа на издадена заповед № З-Е-64 от 05.04.2021г. на председателя на КЕВР е била извършена проверка на [фирма] относно използваните начини на финансиране при реализация на „Проект за развитие и разширение на газопреносната система“. Представен е бил договор от 24.09.2020г., сключен между [фирма] и „Българска банка за развитие“ за финансово обезпечение с предоставяне на залог по реда на ЗДФО. За сключването на този договор, [фирма] не е получило разрешение от КЕВР, като по този начин бил нарушен чл.21, ал.1, т.23, пр. второ от ЗЕ. В тази връзка е бил съставен АУАН № Г-КРС-11/22.07.2021г. от Р. В. Т.. Имуществената отговорност на [фирма] е ангажирана на основание чл.20б, ал.2 във вр. ал.1 от ЗЕ, като му е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 20 353.00 лева.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно е прието от СРС, НО, 93-ти състав наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочената разпоредба на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ не съдържа конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена от енергийното предприятие. Тази норма определя компетентността на регулаторния орган и не включва задължения за ответника, следователно не може да бъде нарушена от [фирма] поради своето естество и не може да породи за него административно-наказателна отговорност сама по себе си. В чл.20б, ал.2 във вр. ал.1 от ЗЕ, законодателят е вменил отговорност на енергийните предприятия, но тя може да бъде реализирана само при ясно и точно описание на нарушението и субсумирането му под съответстващата правна квалификация.

Процесното нарушение може да се квалифицира по чл. 92, ал.2 във вр. ал.1, т.2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Тази разпоредба се отнася именно до процедурата за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължениост на енергийното предприятие, съгласно чл.21, ал.1, т.23 ЗЕ. Тази процедура започва по подадено писмено заявление на лицензианта до КЕВР, която е компетентният орган да даде или откаже разрешение за сключването на сделката.

В издаденото наказателно постановление липсва коректно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на вярната правна квалификация, относима към извършеното нарушение, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Не са спазени изискванията на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства

при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на ответника. Касаторът е бил длъжен прецизно и безпогрешно да опише, по какъв начин, как, с коя своя деятелност / бездействие/ [фирма] е пречатвало КЕВР да упражни своите правомощия. Дори и да се приеме, че ответникът не е информирал КЕВР преди сключване на сделката на 24.09.2020г., то АНО е трябвало при издаване на санкционния акт да съотнесе това негово бездействие към онази правна норма, в чиято диспозиция се съдържа правило за поведение на енергийното предприятие в тази насока. Нормата на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството лицензиант с дължимо поведение, което след като не е било предприето да води до неговото санкциониране по реда на ЗАНН.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Формалността на административно-наказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното влече извод за наличие на допуснато от касатора нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателния акт. Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от доказателствата по делото, да се санират пороците на акта, тъй като би се променил елемент от обективния състав на нарушението, за което наказващият орган е наложил наказание. Неспазването на така установените нормативни изисквания има за последица постановен при съществено нарушение на закона акт.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 17.02.2022г. на СРС, НО, 93-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. Ч. Д. и юрк. Г. Т., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 575 от 17.02.2022г., постановено по нахд № 12452/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране с адрес: [населено място],

[улица] да заплати на [фирма], представлявано от В. А. М., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.